A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2014. január 23.*

„Tagállami kötelezettségszegés — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — A tőke szabad mozgása — Jövedelemadó — Nyugdíj-előtakarékosság keretében fizetett járulékok — Kizárólag az ugyanazon tagállami illetőségű intézményekbe és alapokba történő befizetésekre alkalmazandó adókedvezmény — Az adórendszer koherenciája — Az adóellenőrzések hatékonysága”

A C-296/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2012. június 14-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: R. Lyal és W. Roels, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

a **Belga Királyság** (képviselik: J.-C. Halleux és M. Jacobs, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: Juhász E. tanácselnök, D. Šváby és C. Vajda (előadó) bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: holland.

Ítéletet

1 Keresetlevelében az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság – mivel a nyugdíj-előtakarékosság keretében fizetett járulékok tekintetében adókedvezményt fogadott el és tartott hatályban, és e kedvezmény csak a belgiumi illetőségű intézményekbe és alapokba történő befizetésekre alkalmazandó – nem teljesítette az EUMSZ 56. cikkből és az EUMSZ 63. cikkből eredő kötelezettségeit.

A belga jog

2 Az 1992. évi jövedelemadóról szóló törvénykönyv (a továbbiakban: CIR 1992) 34. cikkének (1)–(3) bekezdése szerint:

„(1) A nyugdíjak, az életjáradékok és az ezeket helyettesítő juttatások, függetlenül a kötelezett és a kedvezményezett személyétől, azok minősítésétől, meghatározásuk és odaítélésük részletes szabályaitól, magukban foglalják:

[...]

3. A nyugdíj-előtakarékosságból származó, a 145/8. cikk alapján létrejött jövedelmeket.

(2) A nyugdíj-előtakarékosságból származó jövedelmek magukban foglalják:

1. a közös vagy egyéni takarékszámlán elhelyezett megtakarítást;

2. a megtakarítási biztosításokból származó nyugdíjat, életjáradékot és visszavásárlási összeget;

[...]

(3) A (2) bekezdés 1. pontjában foglalt megtakarítás esetében adóköteles az az összeg, amely az adókedvezmény tekintetében figyelembe vett, a takarékszámlára történő nettó befizetések együttes összege évi 4,75%-os kamattal számolt tőkésítésének megfelelő összegével egyezik meg.

[...]”

3 A CIR 1992 39. cikke (2) bekezdésének 3. pontja szerint a nyugdíjak, a kiegészítő nyugdíjak, az életjáradékok, a tőkekifizetések, a megtakarítások és a visszavásárlási összegek adómentesek, ha takarékszámláról vagy olyan megtakarítási biztosítási szerződésből származnak, amelyre a jelen törvénykönyv 145/1. cikkének 5. pontjában foglalt adókedvezményt nem vették igénybe.

4 A CIR 1992 145/1. cikke előírja:

„A 145/2–145/16. cikkben rögzített korlátok között és feltételek mellett […] ténylegesen megfizetett következő ráfordítások után adókedvezmény vehető igénybe:

[...]

5. nyugdíj-előtakarékosság keretében történő befizetések;

[...]”

5 A CIR 1992 145/8. cikkének első bekezdése így szól:

„A 145/1. cikk alapján a nyugdíj-előtakarékosság keretében az adókedvezmény alapját az alábbi célból, Belgiumban véglegesen megfizetett összegek képezik:

1. közös takarékszámla képzése;

2. egyéni takarékszámla képzése;

3. megtakarítási biztosítás díja.”

6 A CIR 1992 145/11. cikke előírja, hogy a nyugdíj-előtakarékossági alap e törvénykönyv 145/6. cikkén alapuló engedéllyel rendelkező alapkezelője ezen alap eszközeit és ezen eszközök hozamait a költségek levonása után kizárólag a 145/11. cikkben rögzített korlátok között, az ott szabályozott befektetésekre fordíthatja.

7 Az említett törvénykönyv 145/12. és 145/13. cikke alapján a 145/11. cikk rendelkezéseit alkalmazni kell az egyéni takarékszámlákra, valamint a megtakarítási biztosításokra is.

8 A CIR 1992 145/15. cikke ekként rendelkezik:

„Közös vagy egyéni takarékszámlát kizárólag az 56. cikk (1) bekezdésében foglalt intézmények vezethetnek. A király a Miniszterek Tanácsa által kibocsátott rendeletben az ott meghatározott feltételek szerint belga jog alá tartozó, tőzsdére bevezetett társaságok számára is adhat ilyen felhatalmazást.

Megtakarítási biztosítási szerződést kizárólag a biztosítótársaságok felügyeletéről szóló 1975. július 9-i törvény alapján életbiztosítási tevékenységet végző biztosítótársaságok köthetnek.”

9 A CIR 1992 145/16. cikkének 1. pontja a közös takarékszámlát úgy határozza meg, mint amely a király által előírt feltételek szerinti pénzügyminiszteri engedéllyel rendelkező nyugdíj-előtakarékossági alap része, amelynek célja elérés vagy halál esetén rendelkezésre álló megtakarítás képzése.

10 A jövedelemadóról szóló 1992. évi törvénykönyv végrehajtásáról szóló királyi rendelet 63/5. cikkének (1) bekezdése (a továbbiakban: AR/CIR 1992) előírja, hogy azon naptári évet követő két hónapon belül, amelyben a nyugdíj-előtakarékosság keretében járulékfizetésre került sor, a CIR 1992 145/5. cikkében szereplő intézmények és társaságok kötelesek a közvetlen adók hivatalának megküldeni a takarékszámla-tulajdonos vagy a megtakarítási biztosítási szerződés szerződője részére kiadott igazolás másolatát.

11 Az AR/CIR 1992 63/6. cikkének (1) bekezdése meghatározza, hogy az alapkezelő társaságnak mely dokumentumokat kell csatolnia a belga befektetési alap nyugdíj-előtakarékossági alapként történő engedélyezése iránti kérelemhez. Ugyanezen cikk (2) bekezdése az ilyen alapkezelő társaságot arra kötelezi, hogy tájékoztassa a pénzügyminisztert az e dokumentumokban bekövetkezett változásokról, valamint küldje meg részére az éves beszámolóit.

12 Az AR/CIR 1992 63/7. cikke szerint a CIR 1992 145/11. cikkében előírt feltételek teljesítésére akkor kerül sor, ha az alapkezelő társaság a pénzügyminiszter részére legkésőbb az alap engedélyezése után minden teljes naptári negyedévet követő egy hónapon belül megküldi azokat a dokumentumokat, amelyek részletes kimutatást tartalmaznak az alap minden naptári negyedév minden egyes hónapjának utolsó banki munkanapja végén fennálló helyzetéről.

13 Az AR/CIR 1992 63/8. cikke előírja, hogy mely körülmények között vonható vissza a nyugdíj-előtakarékossági alap engedélye.

A pert megelőző eljárás

14 A Bizottság 2006. október 18-i levelében felszólította a Belga Királyságot, hogy terjessze elő észrevételeit a nyugdíj-előtakarékosság keretében teljesített befizetések adókedvezményéről szóló belga jogszabályok egyes rendelkezéseinek az EK-Szerződéssel és az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodással (HL L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.) való összeegyeztethetőségére vonatkozóan. E tagállam 2007. február 8-án adott választ e levélre.

15 A Bizottság 2010. március 22-én indokolással ellátott véleményt küldött a Belga Királyság részére, amelyben úgy foglalt állást, hogy e tagállam nem teljesítette az EUMSZ 56. cikkből és az EUMSZ 63. cikkből, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 31. és 40. cikkéből eredő kötelezettségeit, és felszólította e tagállamot, hogy a kézhezvételétől számított két hónapon belül tegye meg az e véleményben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

16 Mivel a Bizottság nem találta kielégítőnek a Belga Királyságnak az említett véleményre 2010. július 13-án adott válaszát, megindította a jelen keresetet.

A keresetről

A felek érvei

17 A Bizottság egyrészt előadja, hogy a nyugdíj-előtakarékossági alap kezelése az EUMSZ 56. cikk szerinti szolgáltatásnak minősül. Úgy véli, hogy az a körülmény, hogy az ilyen alapokba befizetett járulékok egyedül abban az esetben jogosítanak adókedvezményre, ha azokat belgiumi illetőségű pénzügyi intézmények részére fizetik, korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát mind az említett szolgáltatás igénybevevői, mind az olyan szolgáltatásnyújtók tekintetében, amelyek Belgium területén nem rendelkeznek székhellyel.

18 Másrészt mind az egyéni vagy közös számlán elhelyezett betétek, mind az életbiztosítás tekintetében fizetett díjak az EUMSZ 63. cikk szerinti tőkemozgás körébe tartoznak. Az, hogy pusztán az ilyen, belgiumi illetőségű intézményeknél teljesített betét- és díjbefizetések után biztosítanak adókedvezményt, korlátozza a szabad tőkemozgást, mivel a belga betéteseket és biztosítottakat visszatartja attól, hogy a nyugdíj-előtakarékosság keretében olyan intézmények részére teljesítsenek befizetéseket, amelyek Belgium területén nem rendelkeznek székhellyel.

19 A Bizottság szerint az említett korlátozásokat nem igazolhatja a belga adórendszer koherenciája biztosításának szükségessége. E tekintetben a Bíróság a C-150/04. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 2007. január 30-án hozott ítéletében (EBHT 2007., I-1163. o.) már elutasította azt az érvet, amely szerint a nemzeti szabályok szimmetrikusak, amennyiben kizárják a nyújtott szolgáltatások utáni adózást, ha az ezekhez kapcsolódó betétek és díjbefizetések után nem vettek igénybe adókedvezményt.

20 Ezenkívül a Bizottság úgy véli, hogy a Belga Királyság nem tudott megfelelni a más tagállamokkal kötött kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények keretében előírt adókoherencia követelményének, mivel e tagállamok jó része a nyugdíjak és más hasonló jövedelmek tekintetében az adóztatási joghatóságot a kedvezményezett lakóhelye szerinti államnak engedi át. Azon egyezmények esetében, amelyek e joghatóságot az említett jövedelmek forrása szerinti államra ruházzák, az adókoherencia fennállása nem igazolhatja a szóban forgó korlátozásokat, miután ez az állam adóztathatja azokat a szolgáltatásokat, amelyekben a járulékfizető részesül, még abban az esetben is, ha ez utóbbi a másik szerződő államban telepedik le.

21 Azon igazolással kapcsolatban, amely a nyugdíj-előtakarékosság keretében befektető polgárok védelmén alapul, a Bizottság úgy véli, hogy a befektetési alapok biztonsága anélkül is biztosítható, hogy szükséges lenne megkövetelni, hogy a járulékokat és díjakat kizárólag belgiumi illetőségű intézményekbe vagy alapokba fizessék, mivel a belga szabályozásban a befektetési politikával, az engedélyezéssel és beszámolókészítéssel kapcsolatban előírt kötelezettségeket a más tagállami illetőségű pénzügyi intézmények is teljesíteni tudják. A beszámolókészítési kötelezettség teljesítésének ellenőrzése már azért is lehetséges lenne, mert ezek benyújtása a feltétele annak, hogy az intézmény vagy az alap megkapja, és meg is tartsa a részére kiadott engedélyt. Továbbá a Belga Királyság támaszkodhat az 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 76., 1. o.) módosított, a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelvre (HL L 336., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 63. o.) annak érdekében, hogy a járulékfizetőről információhoz jusson és ellenőrizze a külföldi pénzügyi intézményt.

22 A Belga Királyság elismeri, hogy a szóban forgó belga nyugdíj-előtakarékossági rendszer a szolgáltatásnyújtás szabadságának, valamint a tőke szabad mozgásának korlátozását jelenti. Ugyanakkor azt állítja, hogy e korlátozás nyomós közérdekkel igazolható.

23 E tekintetben elsősorban az adórendszer belső koherenciájára hivatkozik, és úgy érvel, hogy a belga nyugdíj-előtakarékossági rendszer megfelel a C-204/90. sz. Bachmann-ügyben 1992. január 28-án hozott ítéletnek (EBHT 1992., I-249. o.) és a C-300/90. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1992. január 28-án hozott (EBHT 1992., I-305. o.) ítéletnek, amely ítéletekben a Bíróság többek között azt követelte meg, hogy közvetlen kapcsolat legyen az adóelőny és a tényleges hátrány között. Ugyanis a nyugdíjszolgáltatások főszabály szerint adókötelesek a CIR 1992 34. cikke (1) bekezdésének 3. pontja alapján, adómentesek azonban az említett törvénykönyv 39. cikke (2) bekezdésének 3. pontja alapján, ha a nyugdíj-előtakarékossági számlára történő befizetések vagy a megtakarítási biztosítási szerződés díjai után nem vették igénybe az e törvénykönyv 145/5. cikkének 5. pontjában foglalt adókedvezményt, mint abban az esetben is, ha az említett számlákat és megtakarítási biztosítást nem belgiumi illetőségű intézmények kezelik.

24 A Belga Királyság ezenkívül előadja, hogy arra törekedett, hogy a nyugdíjak és más hasonló jövedelmek esetében a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények szintjén biztosítsa az adókoherenciát a forrás szerinti államnak átengedve az adóztatási joghatóságot, de elismeri, hogy egyes tagállamok esetében a velük kötött egyezményekben ezt nem tudta elérni.

25 Másodsorban a Belga Királyság a hatékony adóellenőrzés szükségességére hivatkozik. Egyrészt hangsúlyozza, hogy a belga adóhatóság ellenőrzést gyakorolhat a nyugdíj-előtakarékosság keretében történő befizetésekre vonatkozó adókedvezmény igénybevétele felett, és különösen az AR/CIR 1992 63/5. cikke alapján biztosíthatja a kiutalt összegek utáni adó beszedését, amely cikk kötelezettségeket ró a pénzügyi intézményekre és a nyugdíj-előtakarékossági alapokra az adóhatóságnak a járulékfizetők részére kiadott igazolásokról való tájékoztatása tekintetében.

26 Másrészt a Belga Királyság hivatkozik az előtakarékoskodók ahhoz fűződő érdekeinek védelmére, hogy biztosítva legyen számukra a nekik járó nyugdíj kifizetése. Szerinte e védelmet az említett törvénykönyv 145/11. cikke és az AR/CIR 1992 63/6–63/8. cikke biztosítja különösen a nyugdíj-előtakarékossági alap engedélyezési eljárásának, az ilyen engedély visszavonhatóságának, valamint a befektetési politikával és a beszámolókészítéssel kapcsolatos kötelezettségeknek az előírásával. Az említett tagállam úgy véli, hogy a tagállamok közötti információcserére vonatkozó uniós jogi rendelkezések nehézkes és lassú eljárásokat írnak elő, amelyek így nem garantálják, hogy a más tagállami illetőségű intézmények és alapok teljesítik e kötelezettségeket.

A Bíróság álláspontja

27 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint bár a közvetlen adók a tagállamok hatáskörébe tartoznak, ez utóbbiak e hatáskörüket az uniós jog tiszteletben tartásával kötelesek gyakorolni (lásd a C-387/11. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2012. október 25-én hozott ítélet 36. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

Az EUMSZ 56. cikkből eredő kötelezettségek megszegéséről

28 Előzetesen meg kell említeni, hogy – az engedélyezett nyugdíj-előtakarékossági alapot kezelő társaságokat is beleértve – a pénzügyi intézmények és a biztosítótársaságok által a nyugdíj-előtakarékosság terén nyújtott szolgáltatások az EUMSZ 57. cikk értelmében vett szolgáltatásoknak minősülnek. Ezek ugyanis olyan szolgáltatásokat foglalnak magukban, amelyeket rendszerint díjazás ellenében nyújtanak, amelynek lényegi jellemzője abban áll, hogy az a kérdéses szolgáltatás gazdasági ellentételezését képezi (lásd a C-136/00. sz. Danner-ügyben 2002. október 3-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-8147. o.] 26. pontját).

29 Azt is hangsúlyozni kell, hogy az egységes piac szempontjából, valamint e piac céljai megvalósításának biztosítása végett az EUMSZ 56. cikkbe ütközik minden olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely az EUMSZ 57. cikk értelmében vett, tagállamok közötti szolgáltatásnyújtást a tisztán tagállamon belüli szolgáltatásnyújtásnál nehezebbé teszi (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 38. pontját, valamint a C-383/10. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2013. június 6-án hozott ítélet 42. pontját).

30 A jelen esetben a Belga Királyság nem vitatja, hogy a CIR 1992 vitatott rendelkezései a szolgáltatásnyújtási szabadság akadályát képezik.

31 Ugyanis az, hogy a nyugdíj-előtakarékosság keretében fizetett járulékok kizárólag abban az esetben jogosítanak a CIR 1992 145/1. cikk 5. pontjában foglalt adókedvezményre, ha azokat belgiumi illetőségű pénzügyi intézmények részére fizetik, azzal a hatással jár, hogy a nyugdíj-előtakarékosság terén a más tagállamokból történő szabad szolgáltatásnyújtást nehezebbé teszi a tisztán a Belga Királyságon belüli szolgáltatások nyújtásánál. Ez a nyugdíj-előtakarékossági rendszer alkalmas arra, hogy egyrészt visszatartsa a belga járulékfizetőket attól, hogy a Belga Királyságtól eltérő tagállami illetőségű pénzügyi intézményekkel egyéni vagy közös takarékszámla-, illetve megtakarítási biztosítási szerződést kössenek, másrészt pedig, hogy visszatartsa utóbbiakat attól, hogy szolgáltatásaikat a belga piacon kínálják (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Danner-ügyben hozott ítélet 31. pontját, valamint a C-522/04. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2007. július 5-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-5701. o.] 39. pontját).

32 Ugyanakkor a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy azon tagállami intézkedések, amelyek alkalmasak arra, hogy akadályozzák vagy kevésbé vonzóvá tegyék az EUM-Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlását, mégis elfogadhatók azzal a feltétellel, hogy közérdekű célt szolgálnak, alkalmasak e célok megvalósításának biztosítására, és nem haladják meg az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket (lásd különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben 2013. június 6-án hozott ítélet 49. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

33 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti hatóságoknak, ha az uniós jog által elismert elvtől eltérést engedő intézkedést fogadnak el, minden konkrét esetben bizonyítaniuk kell, hogy az említett feltétel teljesül. A tagállamnak tehát az általa felhozható igazoló okokhoz csatolnia kell az e tagállam által elfogadott intézkedés megfelelőségére és arányosságára vonatkozó elemzést, valamint az érvelését alátámasztó konkrét adatokat (lásd a C-542/09. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2012. június 14-én hozott ítélet 81. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

34 A Belga Királyság elsősorban a belga adórendszer koherenciája megőrzésének szükségességét hozza fel, hivatkozva a vitatott rendszer szimmetriájára, amely rendszer előírja, hogy a nyugdíj-előtakarékosságból származó jövedelmek adókötelesek, ha az ennek keretében fizetett összegek után adókedvezményt vettek igénybe, ilyen adókedvezmény hiányában azonban adómentesek.

35 E tekintetben a Bíróság már elismerte, hogy az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségessége igazolhatja a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlásának korlátozását, e szükségesség azonban megköveteli az adókedvezmény és a kapcsolódó hátrány közötti közvetlen kapcsolatot (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 70. pontját, valamint a C-350/11. sz. Argenta Spaarbank ügyben 2013. július 4-én hozott ítélet 41. és 42. pontját).

36 A jelen esetben tény, hogy kapcsolat van a nyugdíj-előtakarékosság keretében fizetett járulékok utáni adókedvezmény és az abból származó jövedelmek adóztatása között. Ugyanis a CIR 1992 39. cikke (2) bekezdésének 3. pontja alapján a nyugdíjak, a kiegészítő nyugdíjak, az életjáradékok, a tőkekifizetések, a megtakarítások és a visszavásárlási összegek adómentesek, ha takarékszámláról vagy olyan megtakarítási biztosítási szerződésből származnak, amelyre az e törvénykönyv 145/1. cikkének 5. pontjában foglalt adókedvezményt nem vették igénybe (lásd ebben az értelemben ítélet fent hivatkozott Bachmann-ügyben hozott ítélet 21. pontját és a Bizottság kontra Belgium ügyben 1992. január 28-án hozott ítélet 14. pontját).

37 Ugyanakkor, amint a Bíróság a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 71. pontjában azon szabályozás kapcsán, amely hasonló kapcsolatot létesített a nyugdíjrendszerbe befizetett járulékok levonhatósága és a megfelelő ellátások között, már megállapította, hogy a szóban forgó belga rendszer koherenciáját veszélyeztető tényező nem abban a tényben rejlik, hogy a nyugdíj-megtakarítást kezelő pénzügyi intézmény más tagállamban rendelkezik székhellyel, hanem abban, hogy a járulékfizető a nyugdíj-előtakarékosság keretében történő befizetések időpontja és az abból való jövedelemszerzés között esetleg áthelyezi a lakóhelyét.

38 Ha ugyanis az a járulékfizető, aki valamely belgiumi székhelyű intézménnyel nyugdíj-előtakarékossági szerződést kötött, az ennek keretében fizetett járulékok után adókedvezményben részesül, majd a neki járó jövedelmek kifizetésének esedékessége előtt más tagállamba helyezi át a lakóhelyét, a Belga Királyság elveszti az e jövedelmek feletti adóztatás jogát, legalábbis akkor, ha azzal a tagállammal, ahova a járulékfizető a lakóhelyét áthelyezte, olyan kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt kötött, amely előírja, hogy a nyugdíjak és más hasonló jövedelmek csak a kedvezményezett lakóhelye szerinti államban adóztathatók (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 72. pontját).

39 Ellenben az, hogy nyugdíj-megtakarítást helyeznek el valamely, a Belga Királyságtól eltérő tagállami illetőségű pénzügyi intézménynél, önmagában nem veszélyeztetheti a vitatott rendszer koherenciáját. Ugyanis semmi sem gátolja a Belga Királyságot abban, hogy adóztatási joghatóságát gyakorolja olyan nyugdíj-előtakarékosságból származó jövedelmek felett, amelyeket a kifizetésük időpontjában is Belgiumban lakó járulékfizető számára egy másik tagállami illetőségű pénzügyi intézmény fizet azon járulékok ellenszolgáltatásaként, amelyek tekintetében adókedvezményt vettek igénybe (lásd ebben az értelemben a Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 73. pontját).

40 Következésképpen nem igazolható az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségességével a vitatott rendszer, amely általános jelleggel tagadja meg az adókedvezményt a Belga Királyságtól eltérő tagállami illetőségű pénzügyi intézmény által kezelt nyugdíj-megtakarítás keretében fizetett járulékok esetében.

41 Másodsorban a Belga Királyság a szóban forgó rendszert a hatékony adóellenőrzés szükségességével igyekszik igazolni.

42 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségessége igazolhatja az alapvető szabadságok korlátozását (a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben 2013. június 6-án hozott ítélet 51. pontja).

43 Emlékeztetni kell arra, hogy a tagállam hivatkozhat a 77/799 irányelvre annak érdekében, hogy megszerezze egy másik tagállam illetékes hatóságaitól a szóban forgó irányelv hatálya alá tartozó adók pontos megállapításához szükséges összes információt (lásd a C-540/07. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2009. november 19-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-10983. o.] 60. pontját).

44 Ezenkívül semmi sem akadályozza azt, hogy a belga adóhatóságok az érintett adók helyes megállapításához általuk szükségesnek tartott bizonyítékok szolgáltatását követeljék meg a járulékfizetőtől, illetve azt, hogy adott esetben megtagadják a kért adókedvezmény megadását, ha e bizonyítékokat nem nyújtják be (lásd ebben az értelemben a C-451/05. sz. ELISA-ügyben 2007. október 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-8251. o.] 95. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben 2013. június 6-án hozott ítélet 54. pontját).

45 E feltételek között nem fogadható el a szóban forgó rendszernek a hatékony adóellenőrzés szükségességével való igazolása.

46 Továbbá a Belga Királyság az adóellenőrzések hatékonyságának biztosítására irányuló cél tekintetében nem hivatkozhat jogszerűen az előtakarékoskodók ahhoz fűződő érdekeinek védelmére, hogy biztosítva legyen számukra a nekik járó nyugdíj kifizetése, mivel ezek az ellenőrzések az adócsalás elleni küzdelemre (lásd analógia útján a C-248/06. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2008. március 13-án hozott ítélet 34. pontját és a C-318/10. sz. SIAT-ügyben 2012. július 5-én hozott ítélet 44. pontját), nem pedig a járulékfizető védelmére irányulnak.

47 Mivel úgy lehet tekinteni, hogy az ilyen védelem a fogyasztóvédelemben megtestesülő nyomós közérdek körébe tartozik, meg kell állapítani, hogy a Belga Királyság nem bizonyította, hogy a szóban forgó rendelkezések nem haladják meg a hivatkozott cél elérésének biztosításához szükséges mértéket.

48 E tekintetben a Belga Királyság az ellenkérelmében nem bizonyítja, hogy a más tagállami illetőségű intézményekbe vagy az ott kezelt alapokba befizetett összegeknek a nyugdíj-előtakarékosság utáni adókedvezményből való általános kizárásán kívül nem léteznek más eszközök a fogyasztók védelmére.

49 E feltételek között nem lehet helyt adni a járulékfizető védelmére alapított igazolásnak.

50 A fenti megfontolásokból következik, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében a szóban forgó rendszer által előidézett korlátozás nem igazolható a Belga Királyság által hivatkozott célokkal.

Az EUMSZ 63. cikkből eredő kötelezettségek megszegéséről

51 Mivel az EUM-Szerződés szolgáltatásnyújtási szabadságra vonatkozó rendelkezéseivel ellentétes a vitatott rendszer, azt nem szükséges külön megvizsgálni a szabad tőkemozgásra vonatkozó EUMSZ 63. cikk tekintetében (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 76. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben 2013. június 6-án hozott ítélet 74. pontját).

52 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Belga Királyság – mivel a nyugdíj-előtakarékosság keretében fizetett járulékok tekintetében adókedvezményt fogadott el és tartott hatályban, és e kedvezmény csak a belgiumi illetőségű intézményekbe és alapokba történő befizetésekre alkalmazandó – nem teljesítette az EUMSZ 56. cikkből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

53 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Belga Királyságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Belga Királyság – mivel a nyugdíj-előtakarékosság keretében fizetett járulékok tekintetében adókedvezményt fogadott el és tartott hatályban, és e kedvezmény csak a belgiumi illetőségű intézményekbe és alapokba történő befizetésekre alkalmazandó – nem teljesítette az EUMSZ 56. cikkből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások